

LA FALDA DELS PORTS

Mònica Vidal (pseudònim)

RIUADA

Al cap de poca estona, l'aire es va apesantir, el cel va tornar-se fosc, un aigüat fortíssim començà a clivellar la pell de l'Ebre i el riu es va entreviar de filagarses terroses.

JESÚS MONCADA: *Camí de sirga*

La masovera
el petoneja.
Ai, masover,
llepa'm els ulls.

Del vent plou sang,
dels vidres, fang.
Foc ofegat
omple els barrancs.

I com la vida
salta pendants,
enrabiàt.

L'Ebre arrossega
boires al cap
de poca estona.

ESCALES QUE PUGEN AL CEL

La tarda es feia eterna. El pare, sempre enfilat a la punta més alta del banc, collia el cap dels olivers, i la tieta feia de reforç des d'un parell d'escalons més avall.

MARTA ROJALS: *Primavera, estiu, etcètera.*

Muntanya amunt,
graons de pauma
pugen als Ports
d'on baixa el cel,

dient: *au va,*
ja se n'ha anat
l'oli del sol
i el dia fuig.

I un estel s'alça,
volent ser el far
ençà del mar

de fulles quan
la suor sacsa
les oliveres.

TEMPORAL DE LLEVANT AL MAS DE BARBERANS

No tem de les cinc boques de l'Ebre els glops enormes.

JACINT VERDAGUER: *L'Atlàntida*

Al nas jeien tranquil·les les olors tardorenques,
mossecs a una garrofa i el nard tapant el pit,
la llet de les ametlles, el most a l'entreuix.
L'oli cru fregava la carn encara crua.

Dugué la llevantada la ira que al cel nia,
la tinta que no escriu, el desguàs dels arcàngels.
Sofriren tots els marges, la terra arreplegada,
els bancals escanyats, el fruit de cavar molt.

Veient el fang al riu sospira un terrissaire,
es planyen els pintors i plora una pagesa.
Només la mar altiva *no tem de les cinc boques
de l'Ebre els glops enormes. Demà faran les paus!*

CAPALTARD ALS ULLALS DE BALTASAR

El llac s'obrí i s'eixamplà per sota la lluna, que remuntava encara l'horitzó. La seva llum brillant els il·luminà i dibuixà siluetes negres contra l'argent bellugadís de les aigües.

S. JUAN ARBÓ: *Terres de l'Ebre*

La llum al tard
fuig de l'ullal
i sota el vidre
s'ennegreix

amb febre i fred,
feta reflex,
la mà palpant
la sang i els pèls.

Burxa l'ullal
dintre la carn
i esquerda l'os.

Vés-te'n, serpota,
llavis de fang
i ganivets.